THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT.

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

MARCH 1922
VOL. II. No. 7

ANOTHER QUESTION ANSWERED

Mr. Wodsilowsky writes saying, "I wish to call your attention that according to our Torah wherein it is written "Hear O Israel, the Lord our God, the Lord is One," Deut. 6:4, no Hebrew is allowed to believe in any one else besides God who is absolutely One and He wanted us to spread the monotheistic idea".

Answer. This is one of the general excuses that the Jewish people offer for not believing in the Lord Jesus Christ as their Messiah and Redeemer. But that very passage refers to the Truine God. But our people have been spiritually blinded to that fact. So many centuries of traditional Judaism have ingrained in the hearts of the people the teaching of Moses Maymonite that the Creator is a Yachid (Hebrew for an absolute one). Therefore every Jew when repeating daily the thirteen articles of faith called "Anie Maamin" automatically rattles off the article which says, I believe, etc. that the Creator is a "Yachid". The long usage of the expression "Yachid" has rendered the Jewish mind so unsusceptible and thoughtless that they cannot see the difference between the word "Yachid" which Maymonite uses and the word "Achad" mentioned in Deut. 6:4. The word Achad means a united one, and occurs in Gen. 2:4, "And they shall be one flesh". Does the word there mean a single one or a united one? Again that same word Achad of Deut. 6:4 which our Jewish brethren interpret as an absolute single one occurs also in Ezekiel 37:17. God told the prophet to "take one stick and write upon it for Judah ..... take another stick and write upon it for Joseph ..... and join them one to another into one stick and they shall be one in thine hand". This is another proof that the word Achad does not mean an absolute one.

When the Word of God is indicating an absolute one, another word is used to express that sense, namely "Yachid". We read in Gen. 22:2 and 12, God spoke unto Abraham saying, take now thy son, thine only son Isaac". God does not use there the word Achad, but Yachid. Again we find another expression of Yachid in Judges 11:34 "and Jephtah came to Mizpeh unto his house, and, behold, his daughter came out to meet him with timbrels and with dances: and she was his only child". Now there you have again the word "Yachid". Is it not striking, and is it not wonderful how learned Jews cannot see it? There can be no other explanation of the absence of a conception in the Jewish mind of this difference than that which God spoke thru the prophet Isaiah, saying, "Forasmuch as this people draw near to me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their heart far from me, and their fear toward me is taught by the precept of men: Therefore, behold, I will proceed to do a marvellous work among this people, even a marvellous work and a wonder: for the wisdom of their wise men shall perish, and the understanding of their prudent men shall be hid". Isa. 29:13, 14.

We believe in one God. We do not believe in three Gods as Jews so unwisely think and talk concerning the belief of those who have accepted the Lord Jesus Christ as their Savior. We believe in no man. We do not put our trust in the arm of flesh, but in Jehovah, the God of Abraham, who appeared unto Abraham, in the form of three men. Abraham knew God in his triune-deity and therefore addressed him in the singular, "My Lord". In the very first verse of the Bible the word Alohim (God) is mentioned, which indicates a plurality of manifestations. In the second verse we have another manifestation of the Godhead, that is the Spirit of God. There we have two manifestations of God, and the third one is gradually being unfolded as follows. In Gen. 14:18 a mysterious person, called "Melchizedek" which means, my righteous king, comes upon the scene. In Gen. 16:7-13, the Angel of Jehovah speaks to Hagar, and verse 13 shows that this angel is Jehovah Himself. In Gen. 32:25 the person who wrestled with Jacob is another mysterious personage who is acting like God Himself in that He has the power to change Jacob's name and bless him. Jacob also calls Him God, in Verse 13. And again Jacob calls upon that angel as upon God. Gen. 48:15-17. He begins with God of Abraham "and then winds up with "the angel who redeemed me". In Exod. 3:2-6 "The Angel of Jehovah appeared unto him". "Then God called unto him out of the midst of the bush". This shows again that this Angel is God Himself. Again in Exod. 23:20 we read that God warns the people against disobeying that angel, adding that that angel has power to pardon sin. We know that no mere angel can pardon or retain our sin. See Psa. 130:4. Therefore it must be God Himself in the form of a person. In Deut. 18:18 God warns the people to listen to the great prophet like unto Moses and we never had one like unto Moses, except the Messiah Jesus. In Deut. 32:15 God, through Moses, foretells that the Jews would reject the rock of his salvation. The words "his salvation" mentioned there, is in Hebrew "Yeshuasso" which allows of the literal interpretation, "and will lightly esteem the rock which is His Jesus". Then in 2nd Sam. 7:14, God promised to establish David's kingdom forever thru his seed whom God calls His son and to whom God said He would be a father. David must have taught his children that the Messiah to be established king forever, would be the son of God. Therefore Solomon puts to us a question in Prov. 30:4, "What is his Son's name"? Then later on comes Isaiah and proclaims that that son would be born of a virgin. Isa. 7. And gives also one of His names as Immanual, which is not a proper name, but so called because of the truth that name implies. But in the 9th chapter, verse 6, God speaks thru the prophet more fully of His son with regard to His names. Then in the 11th chapter He tells us that all of the seven spirits of the Godhead are in the Son who is the descendant of David. The seven spirits indicate the fulness of the Godhead dwelling in the Son bodily. Thus we have traced the third manifestation of God, tho very briefly, from the first verse of the Old Testament down to Isaiah. We have seen that God the Creator and the Spirit of God and the Son of God is "achad" not "yachid", one united God. Therefore does that celebrated verse "Hear O Israel", etc., mention the name of God three times, emphasizing that the three manifestations of God are "Achad", a united one. The Creator sent his son to redeem us by giving His life as a sacrifice for our sin if we accept Him and thru His Holy Spirit He teaches us all about Himself so that we are walking in the light and not in darkness.

The absolute oneness of God as taught by Moses Maymonite is entirely unscriptural; it is a man-made idea. But a true Jew who believes in the Word of God written by Moses and the prophets, cannot accept man's teaching and deny the true manifestation of the Godhead as contained in the word "Achad".

BETH SAR SHALOM
Williamsburg Mission To The Jews
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS:

Friday, Gospel Service........8.00 P. M.
Sunday, Gospel Service........8.00 P. M.
Monday, Testimony Meeting....8.00 P. M.

Address all inquiries to 27 Throop Avenue
Brooklyn, N. Y.

און גרעסערעס? און דאך וואקסט דער שרעקליכער אידישער בראך תמיד גרעסער. מ'מאכט טאקע גרויסע אסיפות און באנקעטען. בעלי־טובות, עסקנים. מנהיגים און רעדנער קומען זיך צוזאם. מ'שמועסט און מ'דיסקוטיערט. און בין כך ובין כך געהען אוים פאר הונגער אידישע מענער און פרויען מיט פיצעלעך עופה'לער אין רומעניען, בעסאראביען, רוסלאנד און אין אנדערע לענדער.

דיא פראגע איז פארוואס זענען דיעזע ריעזיגע ארגאניזאציעס פון אזויפיעל אידען־פערזאָרגער נישט אימשטאנד צו פערהיילען דיא פירכטערליכע אפענע אידישע וואונד?

ניטאָ קיין אנדערער תירוץ נור דער איינער: עס פעהלט עפּעס! עס פעהלט דער עיקר, אָט וואס:

אדרבא עפענט אויף דעם ברית חדשה צו דעם 15טען קאפּ. פון יוחנן. דארט האט ישוע המשיח געזאגט מיט קארגע 2000 יאר צוריק: "אָהן מיר קענט איהר גאר נישט טהון".

רבותי, איהר קענט בייא אייך דענקען אז דאס איז נור עפּעס א קליין גראנערל, אבער דער גרויסער דירינענט, דער מלך מלכי המלכים שטעלט זיך אב ביי דיעזעם גרויסען אָרקעסטער פון אידישער אקטיוויטעט און טייטעלט מיט זיין פינגער צום גראנערל אין ער. גאט ב"ה אליין האט אַנגעזאגט אז אידען זאלען גלויבען אין ישוע המשיח (לוקס ט. 35) און אָהן איהם קענען אידען גארניט אויפטהון. יא. ווייל עס פעהלט עפּעס....

ניין, ס'איז ניט אן "עפּעס", ס'איז דער עיקר! דאס גאנצע תנ"ך, תורה נביאים וכתובים ענטהאלטען דיא מעהרסטע און גרעסטע נביאות איבער ישוע המשיח. עס איז דער אקסעל אויף וועלכען ס'דרעהען זיך ארום דיא הבטחות הבורא צו אברהם יצחק ויעקב: און ווען א איד גלויבט ניט אין ישוע המשיח קען ער אויך ניט גלויבען אין גאט און אין זיין תורה, און ווען א איד גלויבט ניט אין משה והנביאים איז טאקע א חרפה און א בושה! איז דען א חדוש אז גאט זאגט: "ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי"! (ירמיה ה) דערפאר זאגט ישוע המשיח .אין יוחנן ה. 45.: "דענקט נישט אז איך וועל אייך פערקלאגען פאר דעם פאטער (גאט) עס איז איינער וואס פערקלאגט אייך, משה, אויף דעם וואס איהר זעצט אייער האפנונג".

דערפאר זאגען מיר אז אמונה אין ישוע המשיח איז דער עיקר וואס אידען דארפען גלויבען ווייל אָהן איהם קען מען גארניט אויפטהון.

פערלאנגט אונזערע טראקטאטען

1) לשני בתי ישראל :
2) קול קורא :
3) דאס רעטעניש :
4) קין און הבל :
5) מה שמו ומה שם בנו.
6) הנה העלמה.
7) יכרת משית.
8) ויכוח.

הרב דר. צבי הירש פאוסט

גרויסע אידען.

דא אויבען שטעלען מיר דאס בילד פון הרב דר. צבי הירש פאוסט.

"הערשעלע", וויא מ'פלעגט איהם רופען קליינערהייט, איז געבוירען געווארען ביי א זעהר פארנעהמע ארטאדאקסישע פאמיליע אין רוסלאנד. א קאפּ האט הערשעלע געהאט וויא פון א גאון. צו 5 יאר האט ער שוין געלערענט חומש. צו 7 יאר גמרא. צו 14 יאר האט ער שוין אין דער ישיבה גע'שם'ט פאר אן עילוי. און צו 19 יאר זעהען מיר איהם שוין אין דעם "האנאווער סעמינאר" און שפּעטער אויך אין דעם "בערלינער אוניווערזיטעט" זיך אויסבילדען צו ווערען א רב ומורה בישראל, פון וואו ער איז ארויסגעקומען מיט צוויי טיטלען: דר. פילאזאפי און רב. קריעגענדיג באלד א שטעלע אין באלדענבורג, פרייסען, וואו ער איז בכבוד גדול פערבליבען רב פאר 17 יאר.

דיא השגחה האט איהם אבער געוואלט האבען אין אמעריקא. ער האט דא באלד בעקומען דיא רבנות־שטעלע אין א געוויסער שוהל אין פּאָקיפּסי, נ. י. אויך דארט האבען איהם אלע ליעב געהאַט, ביז... יא ביז א מחלוקה האָט אויסגעבראכען אין יענער שוהל. צי צוליעב אן "עליה" צי צוליעב א "ששי" אדער אפשר גאר איבער אן "אתה הראת". קוים האָט אבער דער רב געהאלטען בייא איין צד, האט דער צד שכנגדו, דיא בני קרח, אויסגעלאזט אלע זייערע חלומות צום רב.

דיא ענגלישע צייטונג האט וויא געוועהנליך אזא שטיקל נייעס נערען אויפגעהאפּט און צושמירט אויף טעלערליך און א קריסטליכער גייסטליכער דעם רב'ס א שכן, האט דאס בעדארפט צו לעזען. קענענדיג גוט יענעם עדעלען רב האָט ער אזא געמיינהייט נישט געקענט איבערטראגען און ער איז תיכף אריינגעגאנגען צום רב כדי איהם מוטה צו געבען אזאלכע אידישע שטיקלעך איבערצוטראגען און אויסהאלטען.

אזוי רעדענדיג האט דער גייסטליכער ארויסגענומען פון זיין טאש א נייעס טעסטאמענט לעזענדיג וואס ישוע המשיח זאגט אין מתתיהו ה. 44: ...."אבער איך זאג אייך ליעבעט אייערע פיינד און בעט פאר אייערע פערפאלגער ....". דער גייסטליכער האט איהם אויך געצייגט אז ישוע המשיח אליין האט אויך אזוי געטהון, פונקט אזוי וויא ישעיה הנביא האט אויף איהם נביאות געזאגט אין קאפיטעל נ"ג: "ולפשעים יפגיע". ווען זיינע שונאים האבען איהם לעבעדיגערהייט צוגעשלאגען צום קרייץ האט ישוע המשיח געבעטען צו גאָט פאר זייא: "פאטער פערגיב זייא—האט ער געזאגט—ווייל זייא ווייסען ניט וואס זיי טהון".

הערענדיג צום ערשטען מאל אזאלכע טייערע ווערטער האט דער ווירדיגער רב א גרויסען חשק בעקומען דאס ביכעלע צו לעזען און דער גייסטליכער האט עס איהם תיכף ומיד געגעבען. אזוי לעזענדיג דיא טייערע געטליכע לעהרע פון ישוע המשיח האט זיך אונזער רב אזוי וויא פון א לאנגען שלאף אויפגעהאפּט און האט פלוצים דערזעהן וואס פאר א גרויסער שאַץ עס שטעקט דרין, נישט א לעהרע פון א פערשימעלטע קנאה און שנאה, פון צופוילטע נקמה און מסירות וואס ס'האט זיך אריינגע'גנב'עט אין אידישען לעבען, וואס פערביטערט דעם מענשען'ס יארען, נייערט אזא נאבעלע געטליכע לעהרע פון א גליקליך צופריעדענעם לעבען וואס נור אליין דער שר שלום האט געקענט געבען. יא דאס קליינע ביכעלע איז געוועזען דער שליסעל צו זיין הערץ, ער האט מיט א קורצע צייט שפּעטער אנגעהויבען צו גלויבען אין ישוע המשיח און בעפאר ער האט זיך דערצו אינגאנצען בעגעבען האט ער דעם לעצטען שבת אין זיין שוהל געזאגט זיין הברה פון זיין איבערצייגטען גלויבען, וויאזוי פון זיין העכערן בערוף, נעמליך פון א רב צו ווערען א מיסיאָנאר. אז ער קען ניט מעהר זייער רב זיין ער וויל אבער זייער מיסיאנער זיין אויב זיי ווילען.

וויא זיין חברה האט דאס דערהערט איז זיי פשוט פינסטער געווארען אין די אויגען. זיי האבען איהם אנגעבאטען א גרעסערע סאלערי אבי ס'זאל נור זיין שא...שטיל.... אונזער גרויסער איד דר. פאוסט האט אבער געזאגט אזוי וויא אפּאסטל פּוילוס: "וואס קען מיך אבשיידען פון דיא ליעבע פון משיח? קיין ליידען קיין אנגסט קיין פערפאלגונג . . ." רומיים ח. 35.

דער גרויסער איד איז אויך באלד געשטיגען צו א גרעסערע מדרגה, ער איז געווארען א מיסיאָנער צו ברענגען די בשורה טובה פון ישוע המשיח צו דיא "צאן אבדות מבית ישראל" (מתתיהו קאפּ. י) ער האָט גע'דריש'ענט צו גרויסע קהלות אידען דברים היוצאים מן הלב ונכנסים ללב. ווען מ'גלויבט אין ישוע המשיח איז ערשט דא וואס צו דרש'ענען. נעהמליך א וועלט מיט ליעבע פון ישוע המשיח צו אונז און דיעזעלבע ליעבע אויך אריינצוברענגען צווישען מענש און מענש.

דר. פאוסט אונזער גרויסער איד האט אויך די זכיה געהאַט צו זעהן אסאך אידען גלויבען אין אונזערען הייליגען גואל צדק ישוע המשיח דורך זיינע דרשות. ער האט אויך מקדש השם געווען מיט דעם וואס ער איז געגאנגען צו קריסטליכע קהלות דריש'ענען לטובת ישראל.

גרויסען פונדעמענטאל־אידישען־פרינציפ: ו א ה ב ת ל ר ע ך כ מ ו ך”.

ניט לאנג צוריק האט דער רעדאקטער פון א נויארקער אידישער צייטונג געדרוקט אן ענגלישען עדיטאריעל איבער דיעזעם טהעמא. ער האט דארט געשילדערט וויא שעהן און גוט דיא אידישע רעליגיאן איז. אז אידען האלטען דעם "ואהבת לרעך כמוך”, אויף וועלכען פונדאמענט דאס גאנצע אידישקייט איז באזירט. אז דיא תורה האט קיין אונטערשיעד געמאכט צווישען ראסען און קלאסען באזירענדיג דאס אויף גאט'ס געבאט: "תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם”.

יענער עדיטאריעל איז געווען א גאנצע דרשה געקינצעלט מיט שעהנע פראזען און אזוי מייסטערהאפט געשריבען אז לעזענדיג דאס וואלט מען קענען גלויבען אז דער בעל־דרש'ער איז א פשוט'ער מלאך. און אז דאס אידישע פאלק וואס האלטען דעם "ואהבת לרעך כמוך” אויף יענעם רעדאקטאר'ס אופן, זיינען שוין כשר וישר, פשוט'ע צדיקים.

עטליכע טעג שפעטער קומט אבער ארויס דער רעדאקטער מיט א גאנץ אנדערען פנים, ער זידעלט און שימפט, אווי א מארק־אידענע, אויף אידען וואס גלויבען אין ישוע המשיח. קריסטען וואס האבען געלעזען ביידע עדיטאריעלס האבען צו איהם געשריבען, בכן, אז אויב ער און אלע אידען האלטען אזוי שטארק פון דעם "ואהבת לרעך כמוך” ווי קומט עס אז זיי פערפאלגען אזוי שטארק א אידישען ברודער נור אליין דערפאר ווייל ער גלויבט אין זיין גואל י ש ו ע ה מ ש י ח! אויף דעם האט ער פארעפענטליכט אן ענטפער. בכן: דער "ואהבת לרעך כמוך” איז טאקע דער גרעסטער פרינציפ אין אידענטום, אבער א איד וואס האלט ניט פון אידענטום נייערט ער גלויבט אין ישוע המשיח איז ניט מעהר קיין "רעך” און מ'דארף איהם במילא ניט ליעבען נור האסען.

קענט איהר ליעבער לעזער בעגרייפען אזא מין דאפעלטקייט פון א מענש? ערשט דארט אין דעם דרשה־ארטיקעל רעדט ער וויא א מלאך, און אין זיין ענטפער צו דיא קריסטען רעדט ער וויא א טייפעל. ער ציטירט דיא ערהאבענע לעהרע פון מענשען־ליעבע און צייגט דיא נידריגע פראקטיק פון האס.... אזא מיאוס'ער קאנטראסט איז לגמרי נישט צוגעפינען צווישען אנדערע מענשען! ס'פאראן מענשען וואס האסען און בעגעהען רציחות אבער זייא בעהויפטען ניט אז זייא האלטען דעם „ואהבת לרעך כמוך”! יענע אידען וועלכע בעהויפטען דאס אבער יא און דאך האסען זיי בתכלית השנאה אנדערע אידען וואס גלויבען אין ישוע המשיח, ווייל זייא גלויבען אין הייליגען ת"נכ וואו ס'איז געשריבען אויף איהם, אט דאס איז שוין פאסקודנע. שעהם זיך קאזאק! נור דיא פארגרעבטע און ווילדע היידען האבען געהאט און האבען נאך עד היום אזאלכע טייוולישע מנהגים צו האסען יענע מענשען וואס בעלאנגען ניט צו זייער שבט אדער גרופע.

דער גרויסער איד שאול פון תרשיש דער תלמיד פון ר' גמליאל הזקן, דער גרעסטער מחקר וואס דיא וועלט האט נאך אמאל געהאט, דער גרויסער פילאזאף וועלכען מיליאנען פון געלעהרטע מענשען בעוואונדערן נאך היינט, אויך ער האט געגלויבט אין ישוע המשיח און ער איז ארומגעגאנגען צווישען דיא פערדארבענע גוים אין אטהענס, גריכענלאנד, וועלכע האבען געדיענט פערשיעדענע עבודה זרות און האט זיי געזאגט: "גאט האט בעשאפען אלע מענשען פון איין בלוט.. ”(מפעלות השליחים י"ז. 26.)

יענער גרויסער איד, שאול, האט דורך דעם כח פון ישוע המשיח זייא בעקעהרט צום אידישען גאט, צו דער אידישער תורה און צום אידישען משיח. זייא האבען אוועק געווארפען זייערע געצען, זייערע מנהגים און זייערע אבשייליכע שנאה צו זייערען מיט־מענש. וויאזוי האט ער דאס קענען קאמפליצירען? מיט דעמזעלבען כח פון ישוע המשיח וואס האט צוערסט פון שאול'ס הערץ ארויסגעריסען דיא שנאה וואס ער פלעגט האבען בנוגע יענע וואס האבען ניט געגלויבט אין דעם זעלבען נוסח פון זיין אידעאל. שאול איז פריהער געווען א פרוש, און דיא פרושים האבען תמיד ג ע ה א ס ט דיא אנדערע סעקטען אידען. אזויבאלד אבער וויא שאול האט אנגעהויבען צו גלויבען אין ישוע המשיח, האט ער באלד אויפגעהערט צו האסען און איז פעהיג געווארען צו ליעבען זיינע מיט־מענשען, אהן שום אונטערשיידונג. און אזוי האבען אסאך פון זיינע מיט־מענשען דאס געזעהן און האבען דעם ביישפיעל איבער גענומען פון איהם.

דערפאר זאגען מיר, אז ווען אידען וואס האבען דעם "ואהבת לרעך כמוך” נור אין טהעארי, וועלען דאס אויך בעווייזען אין פראקטיק, וועלען אונזערע ניט־אידישע שכנים דאס איבערנעמען און זייא וועלען דאמאלס אויפהערען צו פערפאלגען אידען.

ווען אידישע רעדאקטערס, שריפטשטעלער און פעדאגאגען וועלען זיך צוריקהאלטען פון שרייבען און רעדען כל'ערליי זלזולים געגען ישוע המשיח און וועלען אויך אויפהערען צו העצען געגען דעם איד וואס גלויבט באמת אין ישוע המשיח, און וועלען זיך ניט מעהר בענוצען מיט אזאלכע ווילדע אויסדרוקען וויא "משומד” אדער "משומדת” וועלכעס איז פול מיט סם, קורץ, ווען אידען וועלען טהון אזוי וויא אמעריקא האט איצט געטהון, נעהמליך, צו פערווירקליכען דיא טהעאריען אין א פראקטישען פאקט, צו פערוואנדלען דיא פוסטע ריהמעריי פון דעם אידישען פרינציפ "ואהבת לרעך כמוך” אין א טהאטזעכליכע, לעבעדיגע, און רעאלע ביישפיעל פון ליעבע צום מיט־מענש (צום גלויביגען אין ישוע המשיח אריינגערעכענט) דאמאלס וועט דאס אנטיסעמיטיזם פערשוואונדען ווערען אזוי וויא דער מארגענטהוי פערשווינדט פאר זאנענשיין.

האטש ביי אידען איז עס שוין לידער אזוי וויא "הרגל נעשה טבע” צו האסען דעם גלויביגען אין ישוע המשיח, האטש עס איז שווער, זעהר שווער זיך אבצורייסען פון אזא אלטער טבע, אזוי ווי דער נביא זאגט אין ירמיה י"ג: "היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע”. עס איז אבער דאך דא א האפנונג אז אידען וועלען זיך אויפוועקען און איינזעהען אז דורך אמונה אין ישוע המשיח קריעגט מען א ניי הערץ און מ'ווערט א נייער מענש, און דיא אלטע פערפוילטע און פאסקודנע געוואוינהייטען ווערען במילא פערלוירען. והא ראיה, עס זיינען איצטער שוין פארען איבער 200,000 אידען (כן ירבו) וועלכע גלויבען אין ישוע המשיח און האבען דאדורך בעקומען א ליעבע אין זייערן הערץ צו אלע מענשען. און אזוי וויא דער כח האמונה האט געווירקט אויף זיי אזוי וועט עס אויך ווירקען אויף יעדען איד וואס וויל נור גלויבען אין איהם באמת ובתמים.

מיר, דיא מיטגלידער פון חברה שר שלום האבען אויך ערפאהרען דעם זעלבען כח הקדושה. מיר ליעבען אונזערען מיט־מענשען. בפרט אונזער פאלק ישראל. מיר האבען קיין אנדערן גאט וויא נור אליין דעם אלהי אברהם יצחק ויעקב. מיר גלויבען אין תורת משה והנביאים. מיר רעדען גוטעס איבער אחינו בני ישראל צו דיא קריסטען. מיר האבען ניט פארוועקסעלט אונזערן אידישען נאמען אדער דיא אידישע רעליגיאן חלילה, מיר זיינען אידען אזוי וויא אלע אידען, מיט דעם איינציגען אונטערשיעד אז מיר האבען געקרוגען א נ י י הערץ און א ניי לעבען דורך אמונה בישוע המשיח, בעגרינדעט אויף תורת משה והנביאים. "לכה אתנו והטבנו לך”!

דער גראגער

דער דיריגענט פון א געוויסער באנדע מוזיק האט פלוצים דערפיהלט אז עס פעהלט עפעס צו דער פאלשטענדיגער הארמאניע פון דעם וואונדערבארען מוזיק וואס איז געקומען פון דיא פערשיעדענע אינסטרומענטען אין דעם גרויסען ארקעסטער וואס ער האט דיריגיערט. דער גרויסער עולם וואס האט דאס צוגעהערט האט פשוט פארגעטערט דעם קאנצערט, קיינער האט נישט באמערקט אז עס פעהלט דארט דיא מינדעסטע הארמאני, פארקעהרט, אלע האבען זיך גאר געקוויקט מיט דיא זיסע טענער פון דיא מוזיק.

פלוצים זעהט דער עולם וויא דער דיריגענט טייטעלט צו איינעם פון דיא מוזיקאנטען וועלכער האט פארפעהלט א דרעה צו טהון מיט'ן קליינעם גראגער פונקטליך צו דער צייט ווען דער דיריגענט האט ערווארטעט. אט דאס האט געפעהלט; ביים עולם איז דאס גראגערל געווען כמעט א גאר נישט דער ארקעסטער איז פאר זייא גרויסארטיג געווען אויך אהן דעם גראגערל, דער גרויסער מוזיקאנט אבער האט געוואוסט אז אהן דעם גראגערל האט געפעהלט הארמאניע און ער האט עס באלד באמערקט.

מיר ברענגען דיעזע עראייגניס אלס אן אילוסטראציע איבער דעם מצב פון אמעריקאנער אידען. נאך קיינמאל אין אונזער לאנגען גלות האבען אידען ארויסגעוויזען אזוי פיעל אקטיוויטעט וויא דיא איצטיגע אידען אין אמעריקא. ס'האבען זיך געפארמיערט אזויפיעל קאמיטעטען און קאמיטעטלעך, אזויפיעל ארגאניזאציאנען, קליינע און גרויסע ס'טהוט זיך אומעטום מיט שלוחים, גרויסע גאונים. ווער קען דען אבשאצען דיא גרויסקייט פון דיא אמעריקאנער רבנים? גרויסע בעלי עסקנים קומען זיך צוזאם צונויפרעדען זיך. גרויסע וויכטיגע ענינים ווערען אימער געבראכט אויפ'ן טאגעס־ארדנונג. ארץ ישראל'דיגע און חוץ־לארץ'דיגע ענינים. דרייווס, רעליעפס, אימיגראציאן, ארגאניזאציאן, אפילו גאר א אידישער קאנגרעס איז שוין געווען אין אמעריקא, און מ'האט טאקע דעמאלס געהאפט אז דער קאנגרעס וועט שוין תיכף דיא סאמע גאולה ברענגען. דארף מען נאך עפעס בעסערעס עפעס שעהנערעס

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10־11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

MARCH 1922
VOL. II. No. 7

דער נייער פאבסט און ציוניזם

נאכדעם וויא דער פאבסט בענעדיקט איז גע־שטארבען און מ'האט אין דער "קאנקלאווע" (אין רוים) איינגעשלאסען אלע קארדינאלען אום צו־וועהלען א נייעם פאבסט, האבען אידישע שונאים גע־רעדט אז דער ציוניסטישער פאליטיק געהט אריין אין דיא וואהלען פון פאבסט אין רוים.

דאס איז אפילו א גרויסער קאמפלימענט פאר'ן ציוניזם, וויל פון דעם פארשטעהט מען אז דער ציו־ניזם איז אזא גרויסע מאכט אז זיין איינפלוס קריכט אריין אויך אין רוים. אז דער ציוניזם קען בעשטימען ווער ס'זאל זיין דער רעגיליעזער פיהרער פון דער גרויסער קאטוילישער קירכע אין דער גאנצער וועלט, און ציוניזם איז דערפאר אזא גרויסער כח אז דיא גאנצע וועלט מוז פאר איהם ציטערן און דרך ארץ האבען.

דיעזער קלאנג איז אבער נור אויסגעטראכט געווארען פון שונאים מיט דער אבזיכט צו העצען געגען אידען בכלל און געגען ציוניזם בפרט. עס איז עהנליך צו יענע קלאנגען און בלבולים אז אידען האבען פאראורזאכט דיא מלחמה און אז זייא ווילען רעגירען דיא גאנצע וועלט א. ז. וו.

ס'קומט זיך אין זין אריין דער לעגענדארישער יאנוס וואס האט געהאט צוויי פנים'ער, ווערענד איינס האט געוויזען פרייד האט דאס צווייטע אויס־געדריקט לייד.

ס'פרעגט זיך וואסארע גרונד און אורזאך האט ציוניזם געגעבען צו דיא שונאים אז זייא זאלען אזא שקר קענען פובליצירען? דער תירוץ איז, אט וואס:

ווען דיא ציוניסטישע פיהרער האבען זיך משתדל געווען צו קריגען אן אודיענץ מיט דעם פער־שטארבענעם פאבסט בענעדיקט, און ווען סאקאלאוו האט דיא גרויסע זכייה געהאט צו בעזוכען און זיך אויסצושמועסען מיט דעם הייליגען פאטער, האט דער פאבסט וויא געוועהנליך זיך געצייגט פריינד־ליך. דאס איז אבער נור געוועזען לפי שעה און לפי פנים, וויל באלד נאכדעם האט דער הייליגער טאטע הרטה געהאט אויף'ן גאנצען עסק און האט אנגענומען א גאנץ אנדערע שטעלונג צום ציוניזם. בין כך ובין כך האט דיא וועלט געהערט פון דער גאנצער זאך, און מ'האט דערפון געדרונגען אז דיא אידען האבען אן איינפלוס אפילו אין פאמע וואַ־טיקאן.

אונ־דאס האט ארויסגעפאדערט פון די אלטע אנטיסעמיטען א נייעם קלאנג, א נייעם בלבול, וואס איז ניט געשטויגען און ניט געפלויגען. גראדע דארט אין דיא ציוניסטישע קרייזען פון וואנען עס איז צו ערווארטען א ישועה און א כבוד אויף אידען, טאקע דארט ווערען בעשאפען אזאלכע אומשטענדען וועלכע גיבען דיא מעגליכקייט פאר שלעכטע צונגער צו מאכען א שם רע אויף אידען.

עס פרעגט זיך, וויא קומט עס גאר אז אידען זאלען זיך ווענדען צום פאבסט אום הילף וועלכער טראגט דעם צלם אויף זיין ברוסט און פאר וועלכען מ'מוז זיך קניען און בוקען איידער מ'קען מיט איהם א ווארט רעדען? האט דען ניט גאט גע־זאגט "לא תשתחוה להם"?

זעהט איהר, אונזער פערשטארבענער פרעזי־דענט "ראזוועלט" זייענדיג אין רוים אויף א בעזוך, האט זיך לחלוטין ענטזאגט צו געהן צום פאבסט און זיך קניען פאר איהם. קיין איין פראטעס־טאנטישער קריסט וועט בעגעהן אזא נארישקייט. ווארום? וויל זייא, דיא פראטעסטאנטישע קריס־טען האבען דורך ישוע המשיח אמונה אין גאט און אין זיינע הייליגע ווערטער. וואלטען דיא ציוניסטישע פיהרער געהאט דיא אמונה וואס דיא אמת'ע פראטעסטאנטישע קריסטען האבען וואלטען זייא זיך פערזיכערט אויף גאט ב"ה אליין און נישט אויף'ן פאבסט וועלכער לעבט נור א קורצע צייט און שטארבט אוועק וויא אלע אנדערע מענשען.

איצטער איז שוין צו מזל דא א נייער פאבסט און ציוניסטען וועלען זיך איפ'ס נייע דארפען בוקען צום קאטוילישען צלם אין רוים, נאך אמאל עובר זיין גאט'ס געבאט, און נאך אמאל מאכען דאס פאלק ישראל צו שאנד און שפאט אין דער גאנצער וועלט. אין מתתיהו קאפ. ז, לייענען מיר ישוע המשיח'ס פאלגענדע ווערטער: "היט אייך פאר דיא פאלשע נביאים. . ביי זייערע פרוכט זאלט איהר זיי דערקענען. . יעדער גוטער בוים טראגט גוטע פרוכט". וויאזוי קען עפעס גוטעס ארויסקומען פון אזאלכע מענשען וועלכע גלויבען ניט אין גאטעס ווארט וועלכעס הייסט גלויבען אין ישוע המשיח אונזער הייליגען גואל ומציל?!

בית שר שלום

קאר. טהרופ עוו. און וואלטאן סטריט, ברוקלין, נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויע׳
זאנטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויע
מאנטאג נאכט 8 אוהר —— טעסטימאניעל מיטינג

אמעריקא'ס ביישפיעל.

נאכדעם וויא דיא וואשינגטאנער קאנפערענץ איז געשלאסען געווארען האט אונזער רעגיע־רונג ארויס געגעבען א בעפעהל אז מ'זאל אבשטע־לען דיא ארבייט אויף קריעגסשיפען. אמעריקא האט אזוי געהאנדעלט כדי נאכצוקומען דעם אפמאך אויף דער קאנפערענץ אין וואשינגטאן, נעהמליך, צו פארקלענערען דיא בעוואפנונג אויף'ן ים.

אמעריקא איז פראקטיש און בעגנוגענט זיך ניט מיט טהעאריען. זיא, אמעריקא האט איינ־געלאדענט אלע מעכטע צום קאנפערענץ, און אמע־ריקא אליין האט דעם פארשלאג געמאכט פאר ענטוואפנונג. איצט האט אמעריקא געוויזען אז זיא מיינט דיא זאך ערענסט מיט דעם וואס זיא האט גענומען א וויכטיגען און מעהר ערהאבענעם שריט. א שריט אין פראקטיק.

זיא האט געאָרדערט אז אין אמעריקא זאל מען אויפהערען צו בויען קריעגסשיפען. זאלען אלע דיפלאמאטען פון דער וועלט זעהן אז אמעריקא האט פאלשטענדיג ערפילט דעם ענטוואפנונגס אפמאך. אמעריקא איז ניט נור גוט מיט'ן מויל זאגערן אויך מיט דער האנד. "אומר ועושה" פראקטיש און אויפריכטיג.

דיעזער אמעריקאנער ביישפיעל וועט נאטירר־ליכער־ווייזע בעאיינפלוסען אויך אנדערע לענדער נאכצוטהון דעם פראקטישען שריט און רעדוצירען זייערע פאנצער־שיפען.

אהינווייזענדיג אויף אמעריקא'ס פראקטישע ווירקונג אין דער וואפנונגס־רעדוצירונג, וויל מיר ציהען דיא אויפמערקזאמקייט פון אונזער אידישען פאלק, אז מיר אידען דארפען אויך אזוי טהון. מיר קלאגען תמיד און בעוויינען דעם אומגליק פון אנטיסעמיטיזמוס. מיר קוקען זיך אום פון אלע זייטען און דערבליקען איבעראל "שונאי ישראל". מ'האט ניט ליעב דעם איד. מ'וויל איהם ניט האבען אין סאסייעטי. מ'וויל מיט איהם ניט וואוינען אונטער איין דאך. פארוואס איז דאס אבער? וואס האט געשאפען אזאלכע קאנדיציאנען? און על כלם, וויאזוי קען מען דיעזע צרה'דיגע אומש־טענדען פארענדערען?

אנטווארט: אידען דארפען פאלגען אמעריקא'ס ביישפיעל. אידען דארפען צייגען דער וועלט א פאלשטענדיגען פראקטיק, נישט אבקומען מיט פוסטע טהעאריען. מיר מייגען דערמיט דעם